

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Csekő Katalin jogtanácsos által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a Dr. Bárándy Aliz Ügyvédi Iroda (fél címe 1, ügyintéző: dr. Bárándy Aliz ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. október 9. napján kelt 26.P.25.323/2012/5. számú ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy - 15 napon belül - fizessen meg az alperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget.

A le nem rótt 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes országos hatáskörű rendvédelmi szervezet, amely felügyeli a hivatásos katasztrófavédelmi állományba tartozó tűzoltókat. Az alperes a ...nek az elnöke. A ... internetes oldalon 2012. október 30. napján két cikk jelent meg a hivatásos tűzoltók kötelezővé tett gépfegyveres kiképzéséről, és a kiképzés lehetséges céljáról. Ezekben a cikkekben az alperes a következő közléseket fogalmazta meg: „A srácok mondták nekem felejtsek el, hogy őket odavezényeljék a bázisra, akkor inkább felmondanak.” (1. számú közlés); „Még velem sem közölte senki miért akar gépkarabélyt adni a tűzoltók kezébe a belügyminisztérium.” (2. számú közlés); „Azt sem tudom, miért akarnának tűzoltót átvezényelni fegyveres testülethez, ahogyan ezt jogszabály lehetővé teszi.” (3. számú közlés); „Életmentésre esküdtek fel, nem harcra!... Erre most harcolni tanítják a tűzoltókat?” (4. számú közlés).

A felperes keresetében az 1959. évi IV. törvény (rég Ptk.) 78. § (2) bekezdése és a 84. § (1) bekezdés a) pontja alapján annak megállapítását kérte, hogy az alperes az 1-4. számú közlésekkel megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. Ezenfelül a régi Ptk. 84. § (1) bekezdés b) és c) pontjai alapján az alperes eltiltását kérte a további jogsértő magatartástól, valamint kötelezését arra, hogy tegyen közzé

közleményt valótlan tényállításairól, és egyidejűleg vonja vissza azokat. Kifejtette, hogy az alperes a hamis tények állításával azt a látszatot keltette, mintha a hivatásos tűzoltók azért kapnának 16 órás lövészeti kiképzést, hogy átvezényelhetőek legyenek a rendőrséghez.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Álláspontja szerint közlései nem hozhatóak kapcsolatba a felperessel, mivel nem a katasztrófavédelmi szervezettel szemben fogalmazott meg kritikát, hanem a jogalkotó normatív aktusát minősítette. Ettől függetlenül úgy vélte, hogy állításai megfelelnek az objektív valóság követelményének, és nem sértik a felperes jóhírnevét.

Az elsőfokú bíróság ítéletével elutasította a keresetet, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 forint perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt 36.000 forint kereseti illetéket az állam viseli.

Döntésének jogi indokolása szerint elsődlegesen a felperes keresetőségi jogát vizsgálta. A kifogásolt közlések tartalma alapján megállapította, hogy azok egyike sem vonatkozik a felperesre, és névszerinti megemlítésének a hiányában még közvetetten sem azonosítható be a felperes személye. Erre figyelemmel az interneten megjelent cikkekkel kapcsolatos kifogásai alapján a felperes nem léphet fel személyiségi jogi igényrel, mivel a régi Ptk. 85. § (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogokat csak személyesen lehet érvényesíteni.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes jelentett be fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és keresete maradéktalan teljesítését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytelenül jutott arra a következtetésre, hogy a kifogásolt közlések nem rá vonatkoznak, hiszen a bírói gyakorlat következetes abban, miszerint nincsen szükség a sérelmet szenvedett fél egyértelmű megnevezésére. Személye azonban megnevezése nélkül is beazonosítható, mivel a tűzoltók a hivatásos katasztrófavédelmi állományába tartoznak, és oktatásukat a Katasztrófavédelmi Oktatási Központ végzi. Alapító okirata az alaptevékenységei közé sorolja a tűzvédelem szakigazgatását. Ebből következően a közvélemény számára is egyértelmű, hogy a tűzoltóság a Belügyminisztérium által irányított szervek közül a katasztrófavédelemhez tartozik. Ezenkívül ő az a szerv, amely megállapodni jogosult a tűzoltók más szervhez történő vezénylése tekintetében. Fenntartotta, hogy az alperes hamis közlései alkalmasak arra, hogy megrendítsék a tűzoltókkal kapcsolatos közbizalmat, így végső soron sértik a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helyes indokain alapuló helybenhagyására irányult. Fenntartotta, hogy a kifogásolt közlések egyike sem a felperesre vonatkozik, azokban a hibás jogszabályalkotással kapcsolatos kritikáját fogalmazta meg.

A felperes fellebbezése megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, arra alapított érdemi döntésével és annak jogi indokolásával a Fővárosi Ítéltábla maradéktalanul egyetértett, ezért okfejtését - annak szükségtelen megismétlése nélkül - csupán a fellebbezésre tekintettel egészíti ki a következőkkel.

A régi Ptk. 85. § (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogokat csak személyesen lehet érvényesíteni. A felhívott törvényi rendelkezésnek megfelelően járt el az elsőfokú bíróság, amikor elsődlegesen a felperest megillető keresetösségi jog fennállása felől döntött, és kifogásolt közlések tartalmának a vizsgálatát megelőzően abban foglalt állást, hogy azok a felperesre vonatkoznak-e.

A felek nem vitatták, hogy az alperes az interneten közzétett két cikk egyikében sem jelölte meg név szerint a felperest. A cikkekből olyan utalás sem olvasható ki, hogy alperes a felperes működésére vonatkozó kritikát fogalmazott meg. A két cikk tartalmi elemzése arra enged következtetést, hogy az alperes a tűzoltók fegyveres kiképzését előíró jogszabályváltozással nem értett egyet, és ennek az egyet nem értésének adott hangot a felperes által kifogásolt közlésekben. A kifogásolt közlések és azok szövegkörnyezete tehát nem ad alapot olyan olvasói következtetés levonására, hogy a kritikai észrevételek a felperesre vonatkoznak.

Az előzőekben kifejtettek szerint a kifogásolt közlések nem érintik a felperes személyiségi jogait, így a felperes nem vehet igénybe személyiségi jogvédelmet, vagyis nem rendelkezik aktív perbeli legitimációval. A felperest megillető keresetösségi jog hiánya szükségszerűen vezetett a kereset elutasításához.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét - a Pp. 254. § (3) bekezdése szerint helyes indokaira utalással - helybenhagyta.

A Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében az eredménytelenül fellebbező felperes köteles megtéríteni az alperes részére a jogi képviselete ellátásával felmerült költségét. Ennek összegét a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (5) és (6) bekezdései alapján a tényleges ügyvédi tevékenység arányában mérlegeléssel állapította meg, amelyhez a 4/A. § szerint hozzáadódik az áfa.

Az Itv. 56. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a szerint a felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Budapest, 2014. szeptember 17.

Dr. Sággy Mária s. k.
a tanács elnöke

Dr. Csordás Csilla s. k.
előadó bíró

Dr. Kincses Attila s. k.
bíró